

NI PAGESOS NI INDUSTRIALS: RESIDUALS

IEV/Estudis comarcals, vol. 5. Valls, 1990.

per Agustí Civit

Tots estem exposats, qualsevol dia, a no despertar però no precisament per causes naturals, sinó més aviat per l'implacable i inexorable progrés (santa paraula).

Els governs i institucions no saben, no poden, o no volen intentar reduir totes les fonts de pol·lució i contaminació que, ara i en aquest moment, ja ens estan aclaparant. Tots els intents no són més que solucions a mitges i gairebé irracionals. La majoria estan confeccionats i duts a terme sense cap tipus d'informació tècnica imparcial (no la del partit polític CiU), dins d'esplèndids i ostentosos despatxos.

D'altra banda passem a presentar les esmentades "altes esferes".

Definició de govern:

Un espectacle de titelles.

Repertori:

Actors: Els polítics.

Director: El govern.

Titelles: El poble.

Productora: Deixem-ho córrer!!!

Propera gira amb l'estrena nacional, que porta per títol:

LA INCINERADORA i L'ABOCADOR a L'ALT CAMP i a la CONCA de BARBERÀ.

L'escenari, per qüestió de bones maneres, serà en el mateix lloc de rodatge.

Els titelles ja no volen ser de fusta i desperten en una unió i força suficient com per lluitar d'una vegada per totes, contra el tirà. El dèbil no és tan dèbil, té la veritat i la valentia per demostrar-ho, com realment podem veure en el II, III i IV capítol, en què totes les afirmacions i cites trobades són totalment legals.

La plena conformitat de la gravetat de la situació actual, la urgència d'eliminar tants residus, i el més important, de no crear-los, la feblesa de les administracions a l'hora de perseguir i actuar davant delictes ecològics (el poderós delictuós, el poble es reprimeix). L'abocament incontrolat de residus industrials i domèstics a qualsevol lloc.

D'altres argumentacions lògiques per retirar el pla de residus, són: la reacció immediata per quant els països industrialit-

zats, ja fa anys, només van cara d'altres solucions més efectives i menys perjudicials pel medi ambient.

Una de les respostes a la pregunta: On posaries tots els residus que tenim?

- Que cadaun es mengi la seva merda.

Força eloquent, ja que les solucions a problemes residuals són precisament a les grans capitals industrials, no a les comarques agrícoles.

Certament les xifres són esfereïdores, pel que fa a les malalties respiratòries i de tot tipus, relacionades amb l'ambient. No cal anar massa lluny, el Camp de Tarragona és un dels punters en diagnòstics de pneumònies.

El llibre en general està molt aconseguit, sobretot per les nombroses dades, articles i experiències d'un poble a l'hora d'enfrontar-se amb un enemic summament

poderós (el govern).

Per altra banda hi ha dos punts que mereixen atenció especial: 1r. La personalització quasi exclusiva de la Conca de Barberà, davant un problema conjunt amb l'Alt Camp. 2a. Que la sensibilitat que pugui tenir la població (em dirigeixo a l'Alt Camp, molt especialment a Valls) enfront d'un esdeveniment tan important, és la mateixa que la que pugui tenir un ruc a l'hora d'espantar les mosques.

Només hi ha hagut una dotzena de persones que realment treballassin i donessin la cara per aconseguir retirar el pla de residus. És una pena, però Valls continua sent de fusta.

En nou mesos de lluita mereixen tenir un llibre com aquest.

Hem aconseguit guanyar una batalla, no la guerra.